

अनूचितइतिच्छांदसोदीर्घः ॥ उत्तरंदुःखं दुःखादुःखमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मन्निमित्तेन मद्वियोगनिमित्तेन शोकेन कच्चित्परितप्यतइतिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ रौद्रेण अमोघकूरेण ॥ २७ ॥ हेमसमानवर्णं हेमवर्णवत्स्पृहणीयशोभं ॥ २८ ॥ धर्मापदेशाद्धर्मोद्देशात् धर्ममुद्दिश्येति यावत् ॥ नभीर्नशोकः ॥ मम
नयनान्नभीः राज्यत्यागान्नशोकः ॥ भयंच मद्रक्षानिमित्तं यस्य व्यथा वनवासखेदश्च नासीत्सइदानीं धैर्यं करोति कच्चित् ॥ २९ ॥ धैर्यत्यागे मद्वियोगएव हेतुरित्याह ॥

सुखानामुचितोनित्यमसुखानामनूचितः ॥ दुःखमुत्तरमासाद्यकच्चिद्रामोनसीदति ॥ २१ ॥ कौसल्यायास्तथाकच्चित्सुमित्रायास्त
थैवच ॥ अभीक्ष्णंश्रूयतेकच्चिकुशलंभरतस्यच ॥ २२ ॥ मन्निमित्तेनमानार्हःकच्चिच्छोकेनराघवः ॥ कच्चिन्नान्यमनारामःकच्चिन्मां
तारयिष्यति ॥ २३ ॥ कच्चिदक्षौहिणींभीमांभरतोभ्रातृवत्सलः ॥ ध्वजिनींमंत्रिभिर्गुतांप्रेषयिष्यतिमत्कृते ॥ २४ ॥ वानराधिपतिः
श्रीमान्सुग्रीवःकच्चिदेष्यति ॥ मत्कृतेहरिभिर्वीरैर्वृतोदंतनखायुधैः ॥ २५ ॥ कच्चिच्चलक्ष्मणःशूरःसुमित्रानंदवर्धनः ॥ अस्रविच्छुरजा
लेनराक्षसान्विधमिष्यति ॥ २६ ॥ रौद्रेणकच्चिदस्त्रेणरामेणनिहतंरणे ॥ द्रक्ष्याम्यल्पेनकालेनरावणंससुहृज्जनं ॥ २७ ॥ कच्चिन्नतदे
मसमानवर्णंतस्याननंपद्मसमानगंधि ॥ मयाविनाशुष्यतिशोकदीनंजलक्षयेपद्ममिवातपेन ॥ २८ ॥ धर्मापदेशात्त्यजतःस्वराज्यं
मांचाप्यरण्यंनयतःपदातेः ॥ नासीद्यथायस्यनभीर्नशोकःकच्चित्सधैर्यंहृदयेकरोति ॥ २९ ॥ नचास्यमातानपितानचान्यःस्नेहाद्वि
शिष्टोस्तिमयासमोवा ॥ तावद्धृदं दूतजिजीविषेयंयावत्प्रवृत्तिंशृणुयांप्रियस्य ॥ ३० ॥

नचास्येति ॥ मातापित्रादौ नास्य मत्समोपि स्नेहः अधि
कस्तु कुतः मम तच्छक्तिरूपत्वात् ॥ वस्तुतस्तयोस्तस्याभावाच्च हनूमन्नहमपि तावज्जिजीविषेयं ॥ प्रवृत्तिं वार्ता ॥ प्रवृत्तिमार्गे रतिच ॥ निवृत्तिमार्गरतौ ममापि
कार्याक्षमत्वेनादर्शनरूपोनाशएवेतिभावः ॥ ३० ॥